

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה עֵרַב יוֹם כִּיפּוּר ט' תְּשׁרִי ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / ראשון עם רש"י

מתחילים עכשו ללמד את הפרשה האחרונה בתורה.

זהו היום האחרון בחייו של משה רבנו - ז' אדר. כעת כשמושה סים לעורר את בני ישראל ולדבר אליהם כיצד עליהם להתנהג בארץ ישראל, הוא הולך לבקש מה' ברכות לכל אחד מהשבטים. משה רבנו קודם כל מפרט עד כמה מגיע לבני ישראל ברכות. למרות שה' שאל את כל אנשי העולם האם הם רוצים את התורה, רק בני ישראל רצו אותה. ה' נתן להם את התורה על הר סיני, כמו בחתנה. ה' מאד אוהב את בני ישראל, וגם בני ישראל אוהבים את ה'. במתן תורה, ה' הגביהה את הר סיני מעל ראשם ואמר שאם הם לא יסכימו לקיים את התורה כאן תהיה קבורתם, תחת ההר. בני ישראל לא נסו לברח, כלם התקרבו קרוב עוד יותר מתחת להר בגלל שרצו לקיים ולקבל את התורה.

בני ישראל היו מוכנים ללכת לכל מקום שה' רצה שילכו במדבר.

הם גם ישמרו את התורה אפילו בתקופות קשות שבני ישראל נמצאים בגלות ונראה כי ה' "נחמד" יותר אל הגויים. הם יאמרו: "תורה צוה לנו משה..." התורה היא מתנה ששייכת לנצח למשפחת היהודים ואנו נקים אותה תמיד!

ראובן - משה מבקש מה' לסלוח לראובן על כך שהזיז את מטתו של יעקב. ושיזכה להבנס לעולם הבא. והשבט שלו ישאר בשבט.

יהודה - משה מבקש את אותה ברכה ליהודה. יהודה הבטיח ליעקב שאם הוא לא יחזיר את בנימין אתו חזרה לארץ, הוא יאבד את חלקו לעולם הבא. למרות שיהודה אכן החזיר את בנימין הביתה, הבטחה של צדיק היא עדין הבטחה. אבל כשיהודה הודה באמת על כך שעשה משהו

לא נכון עם תמר, זה גרם לראובן להבין שגם הוא צריך לעשות תשובה. היות שה' סלח לראובן, כמובן שעליו לסלוח גם ליהודה שגם לראובן לעשות תשובה. (ובדיוק כשמשה רבנו אמר זאת, יהודה הרשה להכניס לעולם הבא).

שמעון - משה לא נתן לשבט שמעון ברכה משל עצמו בגלל שזמרי היה משבט שמעון, והרבה יהודים נפטרו בשיטים בגללו. ועדין שמעון רמוז בברכה ליהודה, על ידי המילה "שמע" - שמעון.

תהלים / יום ט' לחדש פרקים מ"ט - נ"ד

בפסוק האחרון בפרק נ' דוד המלך אומר "זבח תודה יכבדנני" - אדם שמביא קרבן כדי לכפר ולהתנצל על עברה שעבר, חולק כבוד לה'.

הגמרא אומרת שבמלה "זבח" (מקריב קרבן) הכוונה היא לשחיטה, אדם 'ששוחט' את יצר הרע שלו חולק כבוד לה'.

ביצד "שוחטים" את היצר הרע? הרבי מסביר שכששוחטים בהמה, לבהמה הזו אין עוד חיות. אותו דבר קורה כששוחטים את היצר הרע. היצר הרע מאבד את החיות שלו וההתלהבות לדברים גשמיים שאוהבים או רוצים, כמו משחקי מחשב או ממתקים ובמקומם מתלהבים מדברים של קדשה כמו תפלה וקיום מצוות.

על ידי התלהבות מדברים שהם למען ה' מפסיקים להתלהב מהדברים שהם של היצר הרע.

תניא / אגרת הקדש סימן כ' (ט' תשרי שנה פשוטה)

באגרת הזו האדמו"ר הזקן אומר שהעולם הגשמי בו אנו חיים, יש לו כח נעלה מה' גבוה יותר מבגן עדן או בכל עולם רוחני אחר.

למדנו שכח ה"אין סוף" נמצא בעולם במלים (על ידי עשרת המאמרות) בהם השתמש ה' כדי לברא את העולם, והכחות האלו הופכים אותו ליש מאין מדי רגע.

זה מה שמיוחד כל כך במצוות. כל המצוות מתבצעות באמצעות חפצים גשמיים שכלם נבראו בכחו המיוחד של ה'.

זו הסבה שאנו מוצאים בקבלה שהחיות של ה' במצוות היא גבוהה יותר מכל דבר, אפילו יותר מאשר למוד תורה. וזאת מכיון שהחיות של ה' שבראה את הדברים הגשמיים אתם אנו מקימים מצוות, יש בה את הכח המיוחד והנעלה של "אין סוף" שהוא נעלה יותר מכל כח אחר.

היום יום / ט' תשרי

מנהגים:

בכפרות אמרים את הקטע "בני אדם" שלוש פעמים. ובכל פעם מסובבים את התרנגול שלוש פעמים מסביב לראש ויחד זה תשע פעמים.

מעשה ועד לסוף חדש תשרי, אין אמרים תחנון.

מלקות (נותנים מלקות בערב יום כפור, במקרה והגיע לנו עונש כזה. האדם שנותן את המלקות לא מצליח חזק!): מי שנותן את המלקות אומר "והוא רחום" יחד עם האדם אותו הוא מלקה.

בערב יום כפור עבודתנו היא להתחרט על המעשים הרעים שארעו בעבר, וביום כפור עבודתנו היא

ספר המצוות / מצוות לא תעשה ע"ה, ע"ו, עשה כ"ד, לא תעשה ס"ט, ע" ע"א.

היום אנו לומדים 6 מצוות לכהנים בבית המקדש

1. **מצוות לא תעשה ע"ה** - כהן טמא אסור לו לעבוד בבית המקדש.
2. **מצוות לא תעשה ע"ו** - כהן בעצומו של תהליך הטהרה צריך לחכות עד הלילה (נקרא "טבול יום") ואסור לו לעבוד בשום עבודת מקדש עד שטבל.
3. **מצוות עשה כ"ד** - הכהנים צריכים לרחץ את ידיהם ורגליהם מהפיור לפני שהם עושים את עבודתם.
4. **מצוות לא תעשה ס"ט** - לכהן בעל מום אסור להפגס לחלקי בית המקדש המיעדים רק לעבודה.
5. **מצוות לא תעשה ע"י** - לכהן עם מום אסור לעבוד בבית המקדש.
6. **מצוות לא תעשה ע"א** - אם יש לכהן מום שעתיד לעבור לו, אסור לו לעבוד בבית המקדש עד שהמום עובר.

רמב"ם / הלכות ביאת המקדש

- ברמב"ם של היום, אנו לומדים עוד אודות הכהנים ועבודתם.
- פרק ה'** - לפני תחלת העבודה כהן צריך לטהר את עצמו. אחת ההלכות היא שהכהן צריך לרחץ את ידיו מדי בקר, אפלו אם היה ער בלילה לעבודתו.
- פרק ו'** - מתחילים ללמד את ההלכות על כהן בעל מום.
- פרק ז'** - יש 15 דברים שיכולים להחשב כמום באדם או בבמה.
- דרכי החסידות - כל היהודים הם חלק מגוף אחד

דרכי החסידות / ערב יום כפור

- למדנו כמה מנהגים של ערב יום כפור, ישנם מנהגים נוספים:
- בקשת לעקח** - מבקשים פרוסת לעקח (עוגת דבש). אחד ההסברים לכך הוא שהתורה נקראת לקח ("כי לקח טוב נתתי לכם"). הסבר נוסף הוא שזה כדי שה' יתן לנו שנה טובה ומתוקה.
- עוד הסבר למה דוקא מבקשים הוא, שאם חס ושלום נגזר עלינו במשך השנה להנות ממתנת בשר ודם, על ידי בקשת העקח מאדם אחר, נוכל לצאת ידי חובת דבר זה.
- ברכת הבנים** - לפני שהאבות הולכים לבית הכנסת ל"קול נדרי", הם מברכים את ילדיהם. מנהגנו הוא לברך "בברכת הבנים".
- החל משנת תשי"ב הרבי ברוך ב"ברכת הבנים" את התמימים בישיבה. הרבי אמר שהיות והם לומדים בישיבה של הרבי, הרי הם הבנים של הרבי.
- אכילת קרעפלך** - ישנו אפלו מאמר של האדמו"ר הזקן המסביר מהם קרעפלך ולמה אוכלים אותם שלוש פעמים במהלך השנה.

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / "עֲבוּדָה" בְּמַהְלֵךְ מוֹסָף

מְקַדֵּשׁ לְעֵלוּי גִשְׁמַת סְבַתְנֵנוּ הָאֶהוּבָה מְרִים צִמְעַל בֵּת הַרְבּ יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמֵן

בְּשִׁלְשֵׁת הַשָּׁבוּעוֹת שֶׁל בֵּין הַמְצָרִים לְמִדְּנוּ כִּיצַד הָיָה נִרְאָה בֵּית הַמְקֻדָּשׁ.
כִּי, יִהְיֶה קָל יוֹתֵר לְהִבִּין כִּאֲשֶׁר שׁוֹמְעִים בְּבֵית הַכְּנֻסֶת עַל הַקְּרִבָּנוֹת שֶׁהֵיוּ מְקַרְיָבִים. בְּתַפְלַת מוֹסָף שֶׁל יוֹם כְּפוּר, עוֹבְרִים עַל כָּל הַפְּרָטִים שֶׁל עֲבוּדַת יוֹם כְּפוּר בְּבֵית הַמְקֻדָּשׁ.
כְּדָאֵי לֹמַר אוֹתָם בְּתִשְׁוֹמֶת לֵב (יֵשׁ הַיּוֹם מְחֻזְזָרִים מְבֹאָרִים) וְכִי תִהְיֶה נִגְדַּע עֵינֵינוּ תְּמוֹנַת מְרָאָה כִּיצַד תִּרְאֶה הָעֲבוּדָה שֶׁל יוֹם כְּפוּר כִּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יְבוֹא.